

תקציר

בעבודה זו נחקרים דפוסי השיח של אם המשפחה קייט קלר במחזה All My Sons, מאת ארתור מילר כפי שהם באים לידי ביטוי בשיחותיה עם כמה מהדמויות העיקריות במחזה. נעשית השוואה בין מימושיהם ב-*כולם היו בני*, התרגום לעברית של המחזה, מאת טובה קשת, 1986. בחרתי בגירסה זו שלמיטב ידיעתי הנה התרגום האחרון של המחזה לעברית שנעשה עד כה. קדמו לה תרגומים מאת בנימין תמוז (1960), מרדכי הוכברג (1973) וגדעון טורי (1976).

העבודה בוחנת את הכלים הלשוניים אשר באמצעותם האם מבנה דפוסי של דימוי ובודקת כיצד הם משמשים להבניית יחסי כוח. עיקר הבדיקה מתמקד בהשוואה בין דפוסי השיח של האם בתחילת המחזה לבין דפוסי השיח שלה לאחר הטלטלה הרגשית העזה הפוקדת אותה ומאלצת אותה להתמודד לקראת סוף המחזה עם המציאות החדשה והכואבת. השערת המחקר היא כי קיים קשר בין המציאות הישנה והחדשה מחד, לבין השינוי שחל בדפוסי השיח של האם, מאידך.

הניתוח נעשה על פי המודל של האוס שלפיו הערכת תרגום מתבססת על ניתוח פרגמטי המשווה בין תפקידים של האמצעים הלשוניים במקור לבין תפקידם בשפת היעד. מניתוח תוצאות ההשוואה עולה כי תפקידים של האמצעים הלשוניים במקור שונה לא אחת מזה שבתרגום וכתוצאה מכך ניתן לומר שלא הושגה שקילות פרגמטית בין המבעים בטקסט המקורי לבין מקביליהם בתרגום. מסקנה נוספת של המחקר כי היא במקרים אחדים ההזחות שנעשו בתרגום אף גרמו לכשל פרגמטי. בעיקר נכון הדבר בכל הנוגע להעברת דפוסי השיח של האם שבאמצעותם היא מבנה כוח ודימוי.

עוד עולה מתוצאות המחקר שהזחות בדפוסי שיח יכולות להביא לשינוי ביחסי הכוחות בין המשתתפים באינטראקציה.